



H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 1985

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

I lang tid har jeg set frem til denne aften. Ikke uden ængstelse har jeg tænkt: 'Hvad skal jeg sige i min nytårstale?', men ved nærmere eftertanke er spørgsmålet snarere: 'Hvordan skal jeg begrænse mig?'

For jeg føler det som stor forpligtelse og et sandt privilegium at have denne lejlighed til at henvende mig til hele befolkningen, og som en virkelig glæde, at så mange giver sig tid til at være sammen med mig i disse minutter.

Det er i sandhed en gave at leve i et land, hvor vi alle, regent og borgere, ministre, politikere og organisationer, har lov til at tale med hinanden og lade hinanden komme til orde.

At lade hinanden komme til orde, det skulle gerne være adelsmærket for et folk og et land, som er demokratisk. Vi skal kunne tale sammen for at kunne nå til enighed, men vi skal også tale sammen, for at alle vore forskelligheder kan komme til udtryk. For vi er jo ikke kvæg eller får eller myrer, vi er mennesker med hver sit liv, sin skæbne, sin historie, sin stemme. Danmark er ikke et stort land, men det rummeligt, og det er fredeligt, det har vi altid ment; og når man i udlandet endog roser os for det, er det kun rimeligt, at vi også bliver stolte. Det er dejligt at være kendt som et velfungerende samfund, at være kendt for vort gode kunsthåndværk, for dygtige ingeniører, landmænd, forretningsfolk. Vi bliver glade, når man bemærker vores indsats i internationalt hjælpearbejde, både de store kampagner og de mange små, men væsentlige bidrag, der ydes, også i gerning. Det er heller ikke så ringe at være kendt som den rød-hvide skare, der kan larme festligt ved en fodboldkamp og juble over vort dygtige landshold.

Fra det store udland når meddelelserne om gru og rædsler ustandselig til os; vi gyser og skutter os: Gud ske lov, sådan er det ikke her, vi er nemlig så hyggelige! Og alligevel! Har vi ikke i de senere år set alt for mange eksempler på, at vi også

kan gå over stregen? Har vi ikke set voldeligt fremfærd, kynisk råhed også herhjemme? Det nemmeste er at tænke: Heldigvis var det ikke en af vore, ikke på vor egn, ikke i vores gade, - men det var jo netop i Danmark, det er vores egn, vores gade, det er en af os. Det må vi som danskere også hæfte for. Alle vi, der bor i dette land, må dele godt og skidt med hinanden, det var det, den kendte fædrelandssang ville huske os på, og som vi kan gøre tydeligt ved at ændre et enkelt ord:

'Hver glans, hver plet må jeg bære,
som falder på Danmarks navn.'

Fædrelandssang, fædrelandskærlighed - er det ikke ensidigt og selvtilstrækkeligt i en verden, som den tekniske udvikling har fået til at skrumpes, og hvor ingen kan eller bør være sig selv nok?

Den selvtilstrækkelighed kommer vi bare ikke til livs blot ved, at vi sætter millioner af til u-landshjælp, ved at vi organiserer store indsamlingskampagner og helhjertet slutter op om dem med penge og sang og med underskrifter på indignationens lister. Engagement og offervilje er der så sandelig brug for; men vi skal nok passe på, at netop dette ikke bliver en hovedpude for vores samvittighed.

Danmark er det land, vi lever i, hvad enten vore rødder går langt tilbage og måske fortaber sig i en fjern fortid, eller vi først for nylig har slået os ned her. Der er ikke verdens centrum, men det er midtpunktet for vor verden. Derfor må vi tage vare på det og på hinanden.

At være glad for sit eget land, være stolt af det, holde varmt og inderligt af Danmark, er ikke noget at skamme sig over. Det er noget, der giver ballast i en verden, der overøser os med medietilbud om underholdning, og i en tid hvor strømme af oplysninger vælter ind over os og er ved at tage pippet fra mange, både unge og gamle. Viden og kunnen har vi brug for og sund fornuft, når vi skal skelne mellem godt og ondt, mellem ret og uret; men når det kommer til stykket, er hjertevarme og hjertelighed det, vi aldrig må glemme. Hjælpsomhed på verdensplan er fint; hjælpsomhed i dagligdagen mod de mennesker, der omgiver os, kan vi slet ikke leve foruden.

1985 har for min familie og mig i særlig grad været .il-et, hvor vi har fejret min

moder dronning Ingrid for 30 års gerning i Danmark og som dansk. Hvad der gjorde jubilæet uforglemmeligt for hende og for os var ikke mindst de mange varme tanker og ønsker, som hun modtog fra alle sider og fra hele landet.

Prinsen og jeg og med os kronprins Frederik og prins Joachim vil også sige hjertelig tak for det gamle år til alle nær og fjern.

En tak og et ønske om godt nytår til Færøerne og Grønland, der deler megen sol og vind med Danmark, men som også har deres eget vejr. Et ønske om godt nytår og en tak for sidst til de små grupper af mænd i det fjerne Nordøstgrønland og til beboerne i Scoresbysund, der var vore værter i april.

En særlig hilsen til dem, der har havet som arbejdsplads, til fiskere og folk i handelsflåden, og en tak til de mange i værn og politi, hvis opgave det er at værne om vor fred.

En hilsen med gode nytårsønsker til alle danske uden for landet, til de danske syd for grænsen, og til vore gæster i Danmark. Alle er de med til at gøre begrebet dansk bredere og Danmark rummeligere.

I vinterens mørkeste dage kæntrer året, det vælter ikke som et isfjeld, dramatisk og frygtindgydende, men et skifte sker umærkeligt i nattens timer, og vågner op til et nyt tal, et nyt år: 1986.

Hvad skal vi så i det nye år? Alle har vi en dagligdag, som skal klares, måske med problemer, der kan synes uoverskuelige. Men lad os standse op et øjeblik for at tænke på det kommende år i lyset af det svundne. Lad os ønske for 1986, at det må blive et år præget af fordragelighed, hvor vi lader hinanden komme til orde, hvor vi indbyrdes kan være overbærende, og hvor humor og godt humør kommer til udtryk. Lad os give en hånd med der, hvor der er brug for det; og lad os også tage imod med et smil, hvis nogen rækker os hånden, hvor det kniber.

På denne sidste aften i det gamle år sender jeg da min varmeste hilsen til hver og en, med tak for året, der gik, og med ønsket om et godt og glædeligt nytår.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-1985>